

Uzasadnienie wyroku z dnia 26 października 2015

Za podstawę wyroku Sąd Rejonowy przyjął następujące ustalenia:

W decyzji z dnia 05 grudnia 2011 roku Dyrektor Izby Celnej w Warszawie wydanej na podstawie art. 207 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku - Ordynacja podatkowa w zw. z art. 8, art. 32 ust. 4, art. 46 i art. 47 ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych udzielił zezwolenia (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. na urządzenie loterii promocyjnej pod nazwą (...), wskazując jako osoby zarządzające tym podmiotem P. P., P. C., J. P. i K. J., ustalając, że loteria promocyjna urządzana będzie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej od dnia 21 lutego 2012 roku do dnia 30 listopada 2012 roku, ustalając nieprzekraczalny termin rozpoczęcia loterii na dzień 21 lutego 2012 roku i wskazując, że szczegółowe zasady i warunki urządzania loterii określać ma regulamin zatwierdzony przez Dyrektora Izby Celnej w Warszawie.

(decyzja k. 11)

Wcześniej w umowie zawartej pomiędzy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. a (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zawartej w dniu 12 października 2011 roku (...) Sp. z o.o. zobowiązał się do świadczenia na rzecz (...) Sp. z o.o. za wynagrodzeniem usług w ramach loterii (...) w okresie od 12 października 2011 roku do 30 listopada 2012 roku polegających, po pierwsze, na obsłudze „handlingowej”, w tym przyjmowania, sortowania, liczenia, raportowania i magazynowania kapsli i kluczyków, zapewnieniu bezpieczeństwa procesu obsługi kapsli i kluczyków i postępowania reklamacyjnego dotyczących nieprawidłowości w dostarczaniu kapsli i kluczyków według dokumentacji operacyjnej projektu, a po drugie, obsłudze „pozahandlingowej”, w tym przyjmowania, weryfikacji, akceptacji lub odmowy oraz raportowania wniosków samplingowych, aktualizacji narzędzi informatycznych niezbędnych do obsługi projektu oraz kompleksowej obsługi prawnej projektu w celu zapewnienia zgodności przebiegu projektu z wymaganiami Izby Celnej, z tym, że obsługa ta zostanie zlecona kancelarii prawnej działającej na mocy pełnomocnictwa udzielonego przez (...) Sp. z o.o. w zakresie przygotowania regulaminu loterii, złożenia kompletnego wniosku od Izby Celnej o pozwolenie na organizację loterii, prowadzenia korespondencji i komunikacji z Izbą Celną w tej sprawie, zgłoszenia rozpoczęcia oraz zakończenia projektu, przygotowania wzorów ewidencji wydanych nagród oraz ewidencji zaświadczeń o otrzymaniu nagród, a ponadto przygotowania regulaminu komisji nadzoru projektu oraz nadzoru na prawidłowym przebiegu projektu.

(umowa o świadczenie usług k. 20-24)

W wykonaniu tej umowy (...) Sp. z o.o. zajmowała się organizacją obsługi loterii promocyjnej, a obsługą prawną loterii zajmował się radca prawny M. K. (1).

(zeznania J. L. k. 60, zeznania P. K. k. 61, zeznania A. P. k. 385-386)

Obsługa prawna loterii przez radcę prawnego M. K. (1) prowadzona była na zlecenie C. Sp z o.o.

(odpowiedź k. 87)

W sprawach organizacyjnych prowadzonej loterii pracownicy (...) Sp. z o.o. M. S. oraz A. R. współpracowali i kontaktowali się z S. D., pracownikiem (...) Sp. z o.o., zatrudnionym w tej spółce na podstawie umów o dzieło.

(zeznania M. S. k. 64v, zeznania A. R. k. 82, zeznania A. P. k. 85, korespondencja k. 89-126, umowy o dzieło k. 249-283)

Do obowiązków S. D., które miała realizować na rzecz (...) Sp. z o.o. w oparciu o zawarte umowy o dzieło w okresie od 22 grudnia 2011 roku do dnia 21 grudnia 2012 roku, należało tworzenie protokołów z prowadzonych loterii.

(umowy o dzieło k. 249-283, wyjaśnienia S. D. k. 285)

Przełożonym S. D. był A. P., pracujący na stanowisku menedżera projektu, który z kolei podlegał dyrektorowi działu obsługi klienta D. Z., a ten z kolei – prezesowi spółki P. O.. S. D. nie miała własnych podwładnych.

(wyjaśnienia S. D. k. 285, zeznania A. P. k. 385- 386)

W ramach obowiązków służbowych S. D. miała za zadanie współpracować przy obsłudze i czynnościach operacyjnych i technicznych kilku loterii, które wówczas były prowadzone dla (...) Sp. z o.o. przez (...) Sp. z o.o., w szczególności miała generować raporty o ilości wydanych nagród rzeczowych w oparciu o informacje przekazywane przez przedstawicieli handlowych (...) S.A., którzy zajmowali się czynnościami faktycznymi związanymi z liczeniem nagród.

(wyjaśnienia S. D. k. 285)

W ramach obowiązków służbowych S. D. nie zapoznawała się z regulacjami prawnymi dotyczącymi organizacji loterii. Informację o tym, że zakończenie loterii podlega zgłoszeniu uzyskała od radcy prawnego M. K. (1) w korespondencji z dnia 03 grudnia 2012 roku, podobnie jak A. P..

(wyjaśnienia S. D. k. 286, korespondencja k. 124, 125)

W czynnościach związanych z ustalaniem ilości nagród rzeczowych wydanych w czasie trwania loterii brali udział zarówno M. S. i A. R., jak i S. D.. Raporty przekazywane przez S. D. były weryfikowane przez A. R. i M. S.. S. D. zajmowała się gromadzeniem informacji o ilości nagród rzeczowych wydanych w punktach sprzedaży i raporty zawierające te informacje przesyłała A. R.. Dane do raportów S. D. otrzymywała z kolei od E. R. z (...) S.A., której przedstawiciele zajmowali się czynnościami faktycznymi związanymi z liczeniem wydanych nagród. Ze względu na problemy organizacyjne związane z ustaleniem dokładnej ilości wydanych nagród informacja ta nie została przekazana radcy prawnemu M. K. (1) w terminie 30 dni od zakończenia loterii. Czynności mające na celu weryfikację ilości wydanych nagród trwały od dnia 26 listopada 2012 roku do dnia 24 stycznia 2013 roku. Część informacji o ilości wydanych nagród została uzyskana przez przedstawicieli handlowych (...) S.A. już po zakończeniu loterii i następnie z opóźnieniem została przekazana S. D..

(zeznania M. S. k. 64v, zeznania A. R. k. 82, 298-300, zeznania A. P. k. 85, korespondencja k. 95-126, zeznania E. R. k. 140-141, wyjaśnienia S. D. k. 285-286)

Przyczyną opóźnienia było to, że przedstawiciele handlowi pozyskiwali z punktów sprzedaży kapsle i kluczyki, pozwalające na ustalenie ilości wydanych nagród, aż do ostatniego dnia obowiązywania loterii, następnie je przeliczali i wysyłali do magazynu, przekazując raport. W magazynie kluczyki i kapsle były ponownie przeliczane i przekazywany był ponowny raport, stanowiący następnie podstawę opracowania raportu zbiorczego. Informacja, że raport zbiorczy może zostać uznany za finalny została przekazana S. D. przez M. S. dopiero po ustaleniu, że informacje zawarte w raporcie zbiorczym są zgodne ze stanem faktycznym, po rozpatrzeniu reklamacji, ponownym przeliczeniu kluczyków i kapsli z dwóch obszarów sprzedaży i odnalezieniu zagubionych przesyłek kurierskich.

(zeznania M. S. k. 353-354, wyjaśnienia S. D. k. 328-329)

Tak jak w przypadku poprzednich edycji loterii, przyjęta była praktyka, że bez akceptacji ze strony (...) Sp. z o.o. i uznania raportu za finalny radcy prawnemu nie była przekazywana informacja, że na podstawie tego raportu można udzielić Urzędowi Celnemu informacji w związku z zakończeniem loterii.

(zeznania M. S. k. 353-354)

W dniu 25 stycznia 2013 roku S. D. otrzymała od M. S. potwierdzenie, że raport ustalający ilość wydanych nagród rzeczowych został zatwierdzony wraz z prośbą o zgłoszenie zakończenia loterii do Urzędu Celnego.

(korespondencja k. 93-94, wyjaśnienia S. D. k. 328-329)

W tym samym dniu S. D. otrzymała od M. S. również informację, że w czasie trwania loterii nie zostały wydane żadne zaświadczenia o wygranych.

(korespondencja k. 90)

Jeszcze w tym samym dniu obie informacje S. D. przekazała z kolei radcy prawnemu M. K. (1).

(korespondencja k. 89, k. 126, wyjaśnienia S. D. k. 286)

W piśmie z dnia 28 stycznia 2013 roku radca prawny M. K. (1), działając w imieniu (...) Sp. z o.o., poinformował Naczelnika Urzędu Celnego I w Warszawie o zakończeniu loterii promocyjnej z dniem 30 listopada 2012 roku, wskazując jako podstawę prawną § 21 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 grudnia 2009 roku w sprawie kontroli wykonywanych przez Służbę Celną w zakresie urządzania i prowadzenia gier hazardowych (Dz. U. Nr 226, poz. 1820). W informacji wskazał, że w czasie trwania loterii wydanych zostało 5.399.572 nagród rzeczowych, każda o wartości 2,75 zł, oraz że nie wystawiano zaświadczeń o uzyskaniu wygranych.

(zawiadomienie k. 42)

Informacja ta została nadana przesyłką pocztową w dniu 28 stycznia 2013 roku.

(potwierdzenie nadania zawiadomienia k. 42v)

Informacja wpłynęła zatem do Naczelnika Urzędu Celnego I w Warszawie po upływie 30-dniowego termin przewidzianego w § 21 pkt 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 grudnia 2009 roku w sprawie kontroli wykonywanych przez Służbę Celną w zakresie urządzania i prowadzenia gier hazardowych (Dz. U. Nr 226, poz. 1820), liczonego od dnia 30 listopada 2012 roku, będącego dniem zakończenia loterii.

(zeznania świadka R. D. k. 58, zawiadomienie k. 42, potwierdzenie nadania zawiadomienia k. 42v, decyzja k. 11)

W piśmie z dnia 28 lutego 2013 roku radca prawny M. K. (1) informował P. K. z (...) Sp. z o.o., że zgłoszenie do Urzędu Celnego zawiadomienia nie było możliwe przed dniem 28 stycznia 2013 roku, bowiem informację o ilości wydanych nagród rzeczowych, będącej koniecznym składnikiem zawiadomienia, otrzymał on dopiero w dniu 25 stycznia 2013 roku.

(korespondencja k. 43)

W wyjaśnieniach złożonych Naczelnikowi Urzędu Celnego I w Warszawie w związku z kontrolą loterii promocyjnej K. J. oraz M. K. (2), działając w imieniu (...) Sp. z o.o., informowali, że uchybienie 30-dniowemu terminowi, przewidzianemu w § 21 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 grudnia 2009 roku w sprawie kontroli wykonywanych przez Służbę Celną w zakresie urządzania i prowadzenia gier hazardowych (t.j. Dz. U. z 2013 roku poz. 156), wynikało z czasochłonnego i złożonego procesu liczenia wydanych nagród oraz chęci przekazania Urzędowi Celnemu rzetelnych i precyzyjnych danych w tym zakresie.

(wyjaśnienia k. 44)

S. D. pozostaje osobą niekaraną.

(dane o karalności k. 246)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

S. D. oskarżona została o przestępstwo skarbowe z art. 108 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i art. 9 § 3 k.k.s. polegające na tym, że jako koordynator projektu w firmie (...) Sp. z o.o. z siedzibą przy ul. (...) w W. prowadziła na zlecenie (...) Sp. z o.o. loterię promocyjną o nazwie (...) w okresie od dnia 21 lutego 2012 roku do dnia 30 listopada 2012 roku z

naruszeniem art. 3 ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540 ze zm.) w zw. z § 21 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 grudnia 2009 r. w sprawie kontroli wykonywanych przez Służbę Celną w zakresie urządzania i prowadzenia gier hazardowych (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 156) poprzez niepoinformowanie Naczelnika Urzędu Celnego I w Warszawie w ciągu 30 dni od zakończenia loterii o jej zakończeniu i o ilości wydanych nagród, tj. do dnia 31 grudnia 2012 roku.

W toku postępowania przygotowawczego oskarżona nie przyznała się do winy i wyjaśniała, że do jej obowiązków należało przekazywanie raportów o ilości wydanych nagród rzeczowych i bez tej informacji nie mogła przekazać dalej informacji o zakończeniu loterii. Ostatecznie ustalonej ilości wydanych nie mogła także przekazać bez akceptacji ze strony (...) Sp. z o.o. Czynności technicznych polegających na liczeniu wydanych nagród rzeczowych dokonywali pracownicy firmy (...), którzy przekazywali jej informacje z poszczególnych magazynów.

Na etapie postępowania sądowego oskarżona także nie przyznała się do winy i wyjaśniała, że nie była osobą decyzyjną, gdy chodzi o zatwierdzenie finalnego raportu ustalającego ilość wydanych nagród rzeczowych i dopiero po zatwierdzeniu takiego raportu mogła przekazać informację o ilości wydanych nagród do kancelarii prawnej (...). Nie podejmowała decyzji o tym kiedy ma zostać dokonane zgłoszenie zakończenia loterii.

W świetle całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wyjaśnienia oskarżonej należało uznać za wiarygodne. Znajdowały one bowiem potwierdzenie przede wszystkim z w zeznaniach świadków A. R., M. S. i A. P. oraz zgromadzonej w sprawie korespondencji elektronicznej, z których jednoznacznie wynika, że według praktyki ustalonej w ramach współpracy pomiędzy (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o. na podstawie umowy zawartej w dniu 12 października 2011 roku oraz radcą prawnym M. K. (1) dokonywanie zgłoszenia przewidzianego w § 21 wspomnianego rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 grudnia 2009 r. pozostawało poza kompetencją oskarżonej. Z zeznań M. S. i A. P. wynikało także, że ostateczne ustalenie ilości nagród rzeczowych wydanych w okresie trwania loterii, stanowiące podstawę faktyczną do dokonania zgłoszenia przewidzianego w tym przepisie, również pozostawało poza kompetencją oskarżonej. Oskarżona musiała bowiem oczekiwać na dokonywaną przez M. S. weryfikację wyników swoich czynności zmierzających do ustalenia ilości wydanych nagród, przyjmującą postać zatwierdzenia uprzednio przygotowanego przez nią raportu finalnego, zanim mogła go przekazać radcy prawnemu M. K. (1).

Wiarygodność zeznań świadków A. R., M. S. i A. P., a także P. K., J. L. oraz E. R., nie budziła żadnych wątpliwości. Zeznania tych świadków były rzeczowe, spójne, logiczne i wzajemnie ze sobą korespondowały. Nie ujawniły się żadne przyczyny, dla których należałoby odmówić im wiarygodności, zwłaszcza, w przypadku M. S., który nie kwestionował swej ewentualnej odpowiedzialności za podjętą decyzję o niedotrzymaniu terminu zawiadomienia. Wątpliwości co do wiarygodności nie budziły zeznania świadka R. D., funkcjonariusza Służby Celnej, który kontakt z niniejszą sprawą miał jedynie w związku z podejmowanymi czynnościami służbowymi. Wątpliwości co do swej wiarygodności nie budziły także pozostałe zgromadzone w sprawie dowody ze źródeł nieosobowych, które nie były kwestionowane przez strony.

Zeznania świadka M. K. (1) z kolei nie mogły stanowić podstawy poczynionych w sprawie ustaleń, bowiem postanowieniem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 17 września 2015 roku uchylone zostało postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 22 lipca 2015 roku w przedmiocie zwolnienia tego świadka z tajemnicy radcy prawnego, na skutek którego to postanowienia świadek ten składał zeznania w sprawie niniejszej.

W świetle całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego brak było podstaw do przypisania odpowiedzialności oskarżonej S. D. za zarzucone jest przestępstwo skarbowe z art. 108 § 1 k.k.s.

Po pierwsze, na podstawie art. 9 § 3 k.k.s. za przestępstwa skarbowe odpowiada, jak sprawca, także ten, kto na podstawie przepisu prawa, decyzji właściwego organu, umowy lub faktycznego wykonywania zajmuje się sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi, osoby prawnej.

Podstawa odpowiedzialności przewidziana w art. 9 § 3 k.k.s. odnosi się wyłącznie do osoby, która w zajmowaniu się sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi, wykazuje samodzielność, posiada kompetencję do podejmowania decyzji i środki do ich realizacji (por. T. Oczkowski, Glosa do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 22

lutego 2006 r., III KK 213/05, Lex nr 59791; J. Raglewski, Glosa do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 2 lipca 2002 r., IV KK 164/02, Lex nr 42156), a nie do osoby pozbawionej samodzielności, wykonującej wyłącznie polecenia czy czynności techniczne.

Zajmowanie się sprawami gospodarczymi osoby prawnej, o którym mowa w art. 9 § 3 k.k.s., nie musi dotyczyć całości spraw. Może dotyczyć określonego zakresu spraw, a wówczas jedynie w tym zakresie, w którym danej osobie przysługuje kompetencja do podejmowania decyzji, w rachubę wchodzi odpowiedzialność na podstawie tego przepisu.

W przypadku oskarżonej nie została spełniona przesłanka z art. 9 § 3 k.k.s. w odniesieniu do obowiązku sporządzenia i przesłania, w terminie 30 dni od dnia zakończenia loterii, informacji zawierającej wykaz wypłaconych lub wydanych wygranych wraz z określeniem ich wartości.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że czynność polegająca na realizacji obowiązku przewidzianego w § 21 pkt 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 grudnia 2009 r. w sprawie kontroli wykonywanych przez Służbę Celną w zakresie urzędowania i prowadzenia gier hazardowych (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 156) pozostawała poza zakresem czynności i kompetencji oskarżonej S. D. jako osoby wykonującej czynności związane z organizowaniem loterii w imieniu (...) na zlecenie (...) Sp. z o.o., z wyłączeniem obsługi prawnej loterii.

Z umowy o świadczenie usług w związku z prowadzoną loterią, zawartej w dniu 12 października 2011 roku pomiędzy (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o. jednoznacznie wynikało, że kompleksowa obsługa prawna loterii, mająca na celu zapewnienia zgodności jej przebiegu z przepisami obowiązującego prawa, w tym zgłoszenia rozpoczęcia oraz zakończenia projektu, przygotowania wzorów ewidencji wydanych nagród oraz ewidencji zaświadczeń o otrzymaniu nagród, zostanie zlecona kancelarii prawnej działającej na mocy pełnomocnictwa udzielonego przez (...) Sp. z o.o.

Umowa ta faktycznie w ten sposób była wykonywana. Radca prawny M. K. (1) działał na zlecenie C. Sp z o.o. i to on skierował zawiadomienie na podstawie § 21 wspomnianego rozporządzenia. Jemu oskarżona przekazywała ostateczne wyniki swej pracy, które stanowiły podstawę do sporządzenia zawiadomienia, nie podejmując innych działań związanych z zawiadomieniem. Z przekazaniem ostatecznych wyników oskarżona zmuszona była oczekiwać na ich weryfikację przez M. S. jako przedstawiciela (...) Sp. z o.o., bez którego akceptacji co do raportu finalnego – według praktyki utrwalonej w toku porzednio prowadzonych edycji loterii – zawiadomienia takie nie były kierowane.

Do obowiązków służbowych S. D. należało tworzenie protokołów z prowadzonych loterii. Jej zadanie polegało na współpracy przy czynnościach operacyjnych i technicznych w loteriach prowadzonych dla (...) Sp. z o.o. i generowanie raportów o ilości wydanych nagród rzeczowych w oparciu o informacje przekazywane przez przedstawicieli handlowych (...) S.A., którzy zajmowali się czynnościami faktycznymi związanymi z liczeniem nagród. Do jej obowiązków nie należało zaś zapewnienie zgodności z regulacjami prawnymi dotyczącymi organizacji loterii. W tym zakresie wytyczne udzielane były przez radcę prawnego M. K. (1). Wytyczne kierowane były nie tylko do oskarżonej, ale także do A. P., który był przełożonym oskarżonej. Stanowisko zajmowane przez oskarżoną, nazwane jako koordynator projektu, nie wiązało się z wydawaniem poleceń podwładnym. Było stanowiskiem o charakterze wykonawczym, z którym nie wiązało się podejmowanie merytorycznych decyzji. Raporty przekazywane przez S. D. były weryfikowane przez A. R. i M. S., reprezentujących (...) Sp. z o.o. jako podmiotu legitymującego się zezwoleniem na prowadzenie loterii.

Powyzsze okolicznosci jednoznacznie wskazują, że w zakresie obowiązku z § 21 wspomnianego rozporządzenia oskarżoną nie była osobą, o której mowa w art. 9 § 3 k.k.s.

Po drugie, na podstawie art. 108 § 1 k.k.s. odpowiedzialność ponosi ten kto wbrew przepisom ustawy lub warunkom zezwolenia urządzi lub prowadzi loterię fantową, grę bingo fantowe, loterię promocyjną lub loterię audiotekową.

Działanie „wbrew przepisom ustawy” to zarówno działanie bez uzyskania koniecznego zezwolenia, jak i działanie z posiadaniem zezwoleniem, ale z naruszeniem przepisów ustawy.

Wspomniana ustawa z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540 ze zm.) nie przewiduje obowiązku urządzającego loterię promocyjną, aby w terminie 30 dni od dnia zakończenia loterii sporządził i przesłał informacje dotyczące przeprowadzonej loterii, zawierające wykaz wypłaconych lub wydanych wygranych wraz z określeniem ich wartości.

Obowiązek taki przewiduje jedynie § 21 pkt 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 grudnia 2009 r. w sprawie kontroli wykonywanych przez Służbę Celną w zakresie urządzania i prowadzenia gier hazardowych (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 156)

Pojęcie ustawy, o którym mowa w art. 108 § 1 k.k.s., wyklądać trzeba ściśle. Niedopuszczalna jest wykładnia rozszerzająca, skutkująca na niekorzyść oskarżonej, w ten sposób, aby pod pojęciem ustawy w rozumieniu przepisu art. 108 § 1 k.k.s. rozumieć także przepisy wykonawcze wydane na podstawie delegacji zawartej w innej ustawie, w tym wypadku art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej.

Zwrócić należy uwagę, że według § 1 pkt 1. wspomnianego rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 grudnia 2009 r. przedmiotem jego regulacji jest szczegółowy sposób i tryb kontroli przestrzegania przepisów regulujących urządzanie i prowadzenie gier hazardowych, o których mowa w ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych oraz zgodności tej działalności z udzieloną koncesją lub zezwoleniem oraz zatwierdzonym regulaminem.

Naruszenie art. 108 § 1 k.k.s. polegać może bowiem nie tylko na działaniu „wbrew przepisom ustawy” ale także na działaniu „wbrew warunkom zezwolenia”, tj. naruszeniu regulaminu gry lub loterii, skoro regulamin jest niezbędny przy ubieganiu się o zezwolenie, a każda jego zmiana wymaga zatwierdzenia przez organ wydający zezwolenie.

Określenia użyte w normach karnych kodeksu karnego skarbowego przy penalizacji określonych zachowań godzących w interes fiskalny państwa muszą być rozumiane tak, i tylko tak, jak rozumie je ustawa szczególna, regulująca nakazy i zakazy finansowo-administracyjne.

Znajduje to potwierdzenie w regulacji art. 53 § 35 k.k.s. Użyte w rozdziale 9 k.k.s. określenia, a w szczególności: „gra bingo fantowe”, „gra losowa”, „gra na automacie”, „loteria audiotekstowa”, „loteria fantowa”, „loteria promocyjna”, „zakłady wzajemne”, „koncesja”, „zezwolenie”, mają znaczenie nadane im w ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540, z późn. zm.).

Na podstawie art. 46 tej ustawy zezwolenie na urządzenie loterii promocyjnej lub loterii audiotekstowej obejmuje:

- 1) nazwę podmiotu urządzającego loterię;
- 2) nazwę loterii;
- 3) nazwiska osób zarządzających podmiotem urządzającym loterię;
- 4) obszar, na którym loteria będzie urządzana;
- 5) czas urządzania loterii;
- 6) nieprzekraczalny termin rozpoczęcia działalności.

Pojęcie zezwolenia nie obejmuje określenia obowiązku urządzającego loterię promocyjną, aby w terminie 30 dni od dnia zakończenia loterii sporządził i przesłał informacje dotyczące przeprowadzonej loterii, zawierające wykaz wypłaconych lub wydanych wygranych wraz z określeniem ich wartości.

W niniejszej sprawie treść zezwolenia udzielonego (...) Sp. z o.o. także na taki obowiązek nie wskazywała.

Niedopełnienie takiego obowiązku nie stanowi zatem o prowadzeniu lub urządzaniu loterii „wbrew warunkom zezwolenia” w myśl art. 108 § 1 k.k.s.

Skoro przedmiotem wspomnianego rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 grudnia 2009 r. jest określenie szczegółowego sposobu i trybu kontroli przestrzegania przepisów ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych oraz zgodności z udzieloną koncesją lub zezwoleniem oraz zatwierdzonym regulaminem, a ustawa ta ani zezwolenie przewidziane w art. 46 tej ustawy nie wskazują na obowiązek udzielenia informacji, o której mowa w § 21 tego rozporządzenia, to brak dostatecznych podstaw, aby naruszenie nakazu wynikającego z tego przepisu traktować jako prowadzenie lub urządzanie loterii z naruszeniem ustawy lub zezwolenia. Wykładania celowościowa wskazuje, że nakaz wyrażony § 21 wspomnianego rozporządzenia jest w istocie instrumentem kontroli spełnienia warunków przewidzianych ustawą lub zezwoleniem i stanowi normę o charakterze kompetencyjnym, podobnie jak pozostałe normy zawarte w przepisach rozdziału 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej, a nie jest normą prawa materialnego, której naruszenie stanowić może czyn zabroniony określony w art. 108 § 1 k.k.s.

Z tych względów Sąd Rejonowy orzekł, jak w sentencji.